

Warszawa, 16 czerwca 2004 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
Rzecznik Praw Obywatelskich

Prof. dr hab. Andrzej ZOLL

RPO-440538-X/03/TS

00-090 Warszawa   Tel. centr. 551 77 00
Al. Solidarności 77   Fax 827 64 53

Pan
Dr Andrzej Raczko
Minister Finansów

Badając sprawę egzekwowania od obywateli opłat podwyższonych (obecnie opłat dodatkowych), stanowiących sankcję z tytułu nieuiszczenia opłat za parkowanie pojazdów samochodowych na drogach publicznych, powziąłem wątpliwości odnośnie prawidłowości obliczania terminu przedawnienia tych należności, przez organy upoważnione do pobierania opłat podwyższonych. Spotkałem się z przypadkiem, gdy organ pełniący funkcję zarządcy drogi przedstawił stanowisko, że do wspomnianych opłat zastosowanie mają przepisy art. 118 Kodeksu cywilnego i termin przedawnienia roszczeń o ich zapłatę wynosi 10 lat. Tymczasem przedmiotem regulacji zawartej w Tytule VI „Przedawnienie roszczeń”, Księgi pierwszej Kodeksu cywilnego, są wyłącznie cywilnoprawne roszczenia majątkowe (tak Komentarz do Kodeksu cywilnego, wyd. C.H.Beck. Warszawa 1997, str. 276 oraz „Prawo cywilne - część ogólna” Z. Radwański, wyd. C.H.Beck/PWN, Warszawa 1993 str. 222). Zatem w mojej ocenie, roszczenia o zapłatę należności publicznoprawnych, jakimi niewątpliwie są opłaty za parkowanie, nie podlegają przepisom art. 117-125 Kodeksu cywilnego.

Mając na uwadze pogląd niektórych przedstawicieli literatury prawniczej, w myśl którego istnieje domniemanie podlegania należności publiczno-prawnych przepisom ustawy - Ordynacja podatkowa, a wyłączenie określonych należności spod przepisów tej ustawy wymaga odrębnych, szczegółowych regulacji prawnych, wydaje się, że do roszczeń o zapłatę opłat podwyższonych z tytułu nieuiszczenia opłat za parkowanie powinien mieć odpowiednie

zastosowanie przepis art. 70 Ordynacji podatkowej, który ustanawia 5-letni termin przedawnienia. Wspomniany zarządca drogi przedstawił jednak stanowisko Ministerstwa Finansów (pismo Dyrektora Departamentu Systemu Podatkowego Ministerstwa Finansów z dnia 24 grudnia 2002 r., Nr SP1/JL-861-753-1889/2002), z którego wynika, iż należności pobierane przez zarządy dróg z tytułu opłat za parkowanie pojazdów na drogach publicznych, nie mieszczą się w zakresie przedmiotowym art. 2 § 1 pkt 1 oraz art. 2 § 2 Ordynacji podatkowej, co wyklucza stosowanie do tych opłat przepisów Ordynacji podatkowej regulujących kwestie przedawnienia.

W związku z powyższym, zwracam się z uprzejmą prośbą o wyjaśnienie, jakie przepisy - zdaniem Pana Ministra - powinny mieć zastosowanie, wprost lub w drodze analogii, do ustalenia terminu przedawnienia roszczeń o zapłatę opłat podwyższonych, nakładanych w przypadku stwierdzenia niewniesienia opłaty za parkowanie.

/-/